

Er is geen veroordeling – leven met tegenstellingen

Vorige week spraken we over het leven dat God aan ons wil geven. Het leven dat Hij met ons wil delen.

Johannes 10

¹⁰*...maar Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.*

God wil ons leven geven. Leven in al zijn volheid. In alle rijkdom. Het leven zoals het bedoeld is.

En wat dat betekent, dat leren we gaandeweg in ons leven. Dat is een proces van voortschrijdend inzicht, van toenemende duidelijkheid. Maar het heeft zeker te maken met *liefde, met vreugde, met (innerlijke) vrede, met gerechtigheid, met scheppen/creëren, met energie, met voldoening, met bestemming, met dienstbaarheid, met gezondheid, met Hem kennen en weten gekend te zijn.*

Begrijp me goed. Onze bekering is het moment/proces waarop we echt beseffen: *'ik ben een kind van God – Jezus heeft verzoening gebracht voor mijn zonden – ik heb eeuwig leven ontvangen'*. Dat is een moment, dat is NU DIRECT beschikbaar. Dat is het startpunt voor verdere groei en verdere openbaring van wie God is, in jouw leven.

Dat leven dat God geeft, *'in al zijn volheid'*, dat ontvangen we in een proces. Groeien in geloof heeft te maken met groeien in dat leven. Groeien in de vriendschap met God. *Dat is een proces dat, als het goed is, altijd doorgaat!*

We bespraken het proces van:

1. het aanbod/de uitnodiging die God doet
2. Het deelnemen/instemming – dat is onze taak
3. De vervulling/het gevolg – dat komt vanzelf.

Zo is het voortdurend in Gods Koninkrijk. God geeft iets (1), en onze deelname (2) is noodzakelijk om het ook daadwerkelijk te ontvangen (3).

Het is altijd een uitnodiging die ons dichter bij Jezus brengt. Een uitnodiging die ons vertrouwen in Hem doet groeien. En het briljante van dit proces is. Het is niet iets wat zich alleen afspeelt alleen tussen God en jou. Datgene wat jij van God ontvangt, wordt altijd zichtbaar in jouw interactie met anderen. Dus de gezondheid die jij van God ontvangt, wordt zichtbaar in gezondheid in jouw omgang met anderen. In het Onze Vader bidden we:

*'vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren'*

Hier zie je die dynamiek:

Verticaal – tussen God en mens – *'vergeef ons onze schulden'*

Horizontaal – tussen mensen – *'gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren'*

Wat erg belangrijk is: het gaat bijna vanzelf.

Als wij Gods vergeving ontvangen en ervaren. Als wij de vreugde en vrijheid ervaren die Gods genade schenkt. Dan ontwikkelt zich ook mildheid naar anderen toe.

Heelheid (gezondheid) of heiligheid is een vrucht van het leven in Gods nabijheid. Vruchten hebben tijd nodig om te groeien. Dat is geen probleem. We hebben geen haast. Het leven is een reis, geen race.

Dus als God aan jou en aan mij 'het leven in al zijn volheid' aan het geven is – dan is dat tevens een zegen voor iedereen waarmee wij omgaan. Eén van de hardnekkigste valkuilen voor ons is, dat we vergeten dat alles relationeel is. God wil ons laten delen in alles wat Hij is ('Kom bij Mij'). En als we bij Hem zijn, dan delen we ook in alles wat Hij is, we leren van Hem.

Galaten 5

²²Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, ²³zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

Wij denken vaak in termen van een transactie. In 'voor wat-hoort wat' – termen. Dat is een gevolg van leven in het Westen. Wij zijn gewend aan addertjes onder het gras...Zo is het NIET in Gods Koninkrijk. God geeft altijd vanuit overvloed. En wat Hij geeft kunnen we ontvangen door ons te richten op Hem, in te stemmen met Hem.

We hadden het er op de huisgroep over waarom het toch soms zo lastig is om 'dichtbij God te leven'? Waarom het zo lastig is om 'bewust naar Hem te luisteren'. We kwamen op een paar redenen:

- Twijfel werd genoemd. *Is dit wel van God? En als je twijfelt, kun je niet instemmen...*
- Moeite om God te vertrouwen... *Heeft Hij wel echt het beste met mij voor?*
- Afleiding. *Er zijn zoveel andere prikkels...*

Paulus schrijft over deze spanning in Romeinen 7

¹⁸...Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet. ¹⁹Want ik doe niet wat ik wil, het goede, maar juist wat ik niet wil, het kwade, dat doe ik.

Paulus, de grote Paulus, schrijver van het halve Nieuwe Testament, beschrijft hier een spanning die we allemaal kennen...

Het is de innerlijke spanning tussen degene die we werkelijk zijn – 'kind van God, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis' en wat Paulus noemt onze 'aardse natuur' (oude natuur / gevallen natuur) noemt. De spanning tussen het goede en het kwade.

We hoeven ons niet te schamen voor die 'aardse natuur' – die zelfgericht, trots en hoogmoedig is. We hebben hier allemaal mee te maken. God weet dat ook.

Paulus zegt als we verder lezen:

Romeinen 8

¹Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld.

Dat is geweldig nieuws!

Wie in Christus Jezus zijn worden niet meer veroordeeld tot een leven in eenzaamheid, tot een krachteloos leven, tot een aards leven.

...
⁷Het aardse streven staat vijandig tegenover God, want het onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook niet toe in staat. ⁸Wie beheerst wordt door het aardse, kan God niet behagen. ⁹U daarentegen wordt beheerst door de Geest, want de Geest van God woont in u.

We zijn niet alleen!!! – Gods Geest woont in ons.

En wat we alleen, in onze 'aardse natuur' niet kunnen, kunnen we wel met hulp van de heilige Geest.

Steeds als wij merken dat we ons laten leiden door onze aardse natuur – door zelfzucht, trots en hoogmoed – mogen we de hulp van de Heilige Geest invoeren.

...
¹⁶De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn. ¹⁷En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister.

Ons groeiproces heeft te maken met delen in zijn lijden, met sterven – sterven aan onze aardse natuur.

En het heeft te maken met delen in Gods luister, met opstanding, met leven zoals God het bedoeld heeft.

Het ene wordt kleiner – het andere wordt groter

Het belangrijkste wat wij kunnen doen is dit eenvoudige gebed bidden: 'Heer, help me, door de kracht van de heilige Geest'

Onze groei vindt altijd plaats, samen met God, met hulp van de Heilige Geest. Onze groei vindt plaats 'in relatie'.

Onze focus mag dan ook zijn om te oefenen om deze relatie te zoeken en te verdiepen.

Om vertrouwd te worden met Zijn aanwezigheid.

Om van je zelf te weten hoe jij makkelijk God ervaart.

Voor sommigen is dat in de natuur.

Voor anderen is dat in de stilte.

Voor anderen is dat door de Bijbel te lezen.

Voor anderen is dat door muziek, door aanbidding.

Wat belangrijk is: het gaat om erom om afgestemd te raken op God – het zijn geen rituelen of noodzakelijke handelingen om God gunstig te stemmen – het gaat erom dat wij in de realiteit leren leven.

En de realiteit is dat we:

-niet worden veroordeeld,

-kinderen van God zijn,

-dat Gods Geest in ons woont,

-dat we mogen delen in Gods luister

AMEN